

родный животъ, та Българи-ти не давали никаквъ силъ на дръжавѣ-тѣ.

Между това Турци-ти налѣтъли на българекы-ты владовишта въ Тракиѣ. Иванъ Шишманъ имъ излѣзълъ насрѣштѣ и ся-билъ юнашкы съ тѣхъ; нѣ, зашто не му помогнали другы-ты българскы владальци, неможилъ да устои срѣшто Турци-ты, та Лала-Шахинъ-Паша му призелъ всичко Загоріе съ градъ Пловдивъ, дѣто управлялъ единъ князь отъ българекый царекый родъ. Иванъ Шишманъ нѣмалъ што да стори, та ся-принудилъ да направи миръ съ Турци-ты, обврѣзалъ-ся да дава даване на тогавашный Султанъ Мурадъ и да му помага, кога има бой (1364 г.).

Иванъ Шишманъ исполнявалъ добръ сговора на мира, нѣ Султанъ Мурадъ пакъ отворилъ бой съ Шишмана. Той ся-вдигналъ, та призелъ Бытоль, Прилѣпъ и Штипъ; а единъ неговъ Индже-Балабанъ ударилъ прѣзь Кратово и Дупницѣ. Велбѣждекый българекый князь му прѣдалъ града съ сговоръ да не плашта даване. Отъ тамъ Индже-Балабанъ налѣтълъ на Сръдецъ, та го обетѣялъ цѣлы двѣ години, и най-сетѣ го призелъ и заробилъ управителя му. Слѣдъ тоа градъ той призелъ и Нишъ. А отъ другѣ странѣ Аали-Паша прѣминѣлъ Старѣ-Планинѣ, та призелъ Овчеполь, Шюмень, и околны-ты градове. Іасенъ побѣгналъ въ Никополь, отъ дѣто зель да иска миръ. Султанъ-тъ склонилъ; нѣ Іасенъ ся-обврѣзалъ да прѣдаде Дръстъ на Турци-ты, и да откупи робѣ-ты си съ Разградъ (1388 г.)

Слѣдъ това Али-Паша заминѣлъ да ся-бие съ Сръбіе-ты. Іасенъ ся-помѣтналъ, та изново ся-